

[Rager.]

anden, idet Ønsket om at faa flere Varer overført til Friliste selvfølgelig mødes med større Betænkkelighed i det Øjeblik, det gøres vanskeligt for Administrationen at føre dem tilbage; men derfor kan man jo alligevel godt sige, at Tanken i Forslaget maa man acceptere.

Dernæst kom der endnu et Forslag, som ogsaa hviler paa en ganske rigtig Forudsætning, og det er det, at jo mere der kommer paa Frilisten, og jo mere der bliver importeret af de Varer, jo mere risikerer man, der skæres ned paa de Valutaattester, der tildeles paa de bundne Lister, af rent valutamæssige Hensyn, hvis saadanne gør sig gældende. Heroverfor er det, at det konservative Parti meget logisk foreslaar, at den samlede Bevillingsmængde ikke for noget Varenummer kan gøres mindre, end den var i 1937, undtagen i de Tilfælde, hvor bestemte handelspolitiske Forhold gør det ønskeligt. I øvrigt forstod jeg under Udvalgsforhandlingerne, at det ikke skulde komme saa meget an paa, om det netop blev Aaret 1937 eller Aaret 1936; det tænker jeg mig man maaske kunde være blevet enig om.

Heroverfor maatte Regeringspartierne stille sig paa det Standpunkt: Vi maa for det første gennemgaa, hvilke Varer der skal overføres til Friliste efter de Konservatives Forslag, dernæst maa vi spørge: Hvilke Muligheder er der for at gøre dette, og hvad kan tale imod det? En saadan Gennemgang fandt Sted ved gentagne Samraad med Handelsministeren og med Udenrigsministeren, og det forekom mig, at der — hvor saglige Hensyn gjorde det muligt — var Vilje til at imødekomme de konservative Synspunkter; men jeg indrømmer, at gjort op i Tal, viste det sig, at det ikke vilde være muligt at overføre en væsentlig Procentdel af det Beløb, som de Konservative havde tænkt sig overført. Imidlertid forekommer det mig, at paa hvert enkelt Punkt, hvor der maatte siges nej, var der saglige Grunde, som var vel underbyggende for dette Nej. Og paa en Række Punkter blev der sagt ja. Jeg gaar ud fra, at paa de Punkter, hvor der er sagt ja, og hvor man altsaa efter en saglig Gennemgang har fundet Mulighed for at foretage en Overførsel, vil en saadan Overførsel nu kunne finde Sted.

Jeg tror imidlertid heller ikke, at det egentlig var dette Punkt, der fik Forhandlingerne til at bryde. Vanskelighederne laa sikkert i Spørgsmaalet om Tilsagnet om, at Tildelingerne skulde holdes paa samme Højde som i 1937 — eventuelt

1936 — for de Varer, som stadig var paa bundne Lister. Dette Problem har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa været inde paa i Dag, idet han har peget paa, at dette kunde gennemføres, naar man, hvis Indkøbene fra Udlandet steg for stærkt, begrænsede dem ved Anvendelse af de saakaldte banktekniske Midler.

Men det er et af de Omraader, hvor Meningerne har vanskeligt ved at finde hinanden. Vi ser her Regeringen staa mellem de to Oppositionspartier, Konservatismen, der siger: Hvis det er nødvendigt, maa I bruge de banktekniske Midler, I maa bruge en Forhøjelse af Diskontoen, og Venstre, der siger: Allerede med de nuværende Restriktioner er Diskontoen for høj. De to Partier staaar altsaa her hver paa sin Side. Regeringens Tilbøjelighed paa dette Punkt er jo ikke stærk i Retning af at følge Konservatismen, men trods dette hører jeg til dem, der beklager, at det ikke lykkedes at naa til Enighed under Udvalgsarbejdet. Forholdet var det, at Konservatismen oprindeligt stod langt til den ene Side og Regeringen langt til den anden, og det skal indrømmes, at af den Vej, der var imellem os, har Konservatismen tilbagelagt vel de fem Sjettedele. Men dette var ikke tilstrækkeligt, fordi den Sjettedel, der var tilbage, var saa afgørende, saa stærk i sine Virkninger, at vi ikke kunde finde hinanden, da det Krav, jeg nys behandlede, om Tildelingsstørrelsen, blev fastholdt.

Dette Krav er afvist, men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav, saa vidt jeg forstod, i Dag her i Tinget Udtryk for Haabet om, at det maaske trods dette skulde lykkes paa en eller anden Maade at opnaa Enighed, og jeg synes, det ærede Medlem understregede, at det her ikke alene drejede sig om en saglig Enighed om denne Sag, men at det ærede Medlem i Virkeligheden mente, at bagved det Resultat, der kom af denne Sag, laa Spørgsmaalet om det fremtidige Samarbejde Oppositionen og Regeringens Partier imellem i den kommende Tid. Det var maaske, synes jeg, at lægge et stort Perspektiv ind i det, men det maa det ærede Medlem vel have overvejet, inden han lagde dette Perspektiv ind i det.

Jeg vil gerne sige, at jeg for mit Vedkommende er, som jeg har været under Udvalgsforhandlingerne, meget villig til paa et hvilket som helst Stadium af Sagen at føre de Forhandlinger til alle de Sider, der ønsker at deltage i Forhandlinger, som maatte ønskes, og til at gøre alle de rimelige Indrømmelser, som maa skønnes at være saglig forsvarlige. Jeg lægger megen Vægt